

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 10Csp/97/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717208120
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2018:6717208120.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35831154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, P.O.Box 205, 810 00 Bratislava, IČO: 37927795, proti žalovanej Y. P., nar. X.X.XXXX, trvale bytom X. XXX, t.č. bytom F. I. XXXX/X, XXX XX M., štátna občianka SR, o zaplatenie 3.549,10 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie sa v časti o zaplatenie sumy vo výške 557,04 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 557,04 € od 21.4.2017 do zaplatenia **z a s t a v u j e**.

Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi 1.580,79 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.580,79 € od 21.4.2017 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach po 25,- €, pričom prvá splátka bude splatná k poslednému dňu kalendárneho mesiaca, v ktorom nadobudne právoplatnosť tento rozsudok a ďalšie splátky budú splatné vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca. V prípade, ak žalovaná nezaplatí čo i len jednu splátku riadne a včas, stáva sa splatným celý dlh.

V prevyšujúcej časti sa žaloba **z a m i e t a**.

Žalovanej sa nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

Žalobcovi sa **v r a c i a** krátený súdny poplatok zo žaloby vo výške 26,30 € po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia prostredníctvom prevádzkovateľa platobného systému, ktorým je Slovenská pošta, a.s., CVFT, OSA, Thurzova 1, 042 21 Košice.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 25.5.2017 bola na tunajší súd doručená žaloba žalobcu zo dňa 12.5.2017, ktorou sa žalobca (pôvodne: Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31320155) domáhal toho, aby súd zaviazal žalovanú formou platobného rozkazu zaplatiť mu sumu 3.549,10 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo žalovanej sumy od 21.4.2017 do zaplatenia, ako i nahradiť trovy konania.

Žalobca žalobu zdôvodnil tým, že je bankou v zmysle § 2 ods. 1 zákona č.483/2001 Z.z. o bankách. Medzi ním ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 24.6.2013 uzatvorená zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet číslo XXXXXXXX. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,8 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 1.500,-€ a bola povinná žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 50,- €. Žalobca poukázal na ustanovenie § 39 ods. 1 zákona o bankách ohľadne povinnosti banky viesť obchodnú knihu. Žalobca ďalej uviedol, že dlžný zostatok je celkový debetný zostatok

na kartovom účtu po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je kartový účet zaťažený úrokmi vypočítanými štandardnou úrokovou sadzbou a úrokmi vypočítanými sankčnou úrokovou sadzbou, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. Žalovaná si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy a jej platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch žalobcu. Pred odstúpením na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 6.4.2017 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.3.2017, obsahujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovanej s konečným zostatkom na úhradu vo výške 3.549,10 €. Keďže si žalovaná nesplnila svoju povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.3.2017, t.j. do 20.4.2017, žalobcovi tak vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške, pričom odkázal na ustanovenie § 517 OZ v spojení s nariadením vlády SR č.87/1995 Z.z. odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti.

2. Súd prípisom zo dňa 3.7.2017 vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby špecifikovali čo do právneho dôvodu a výšky uplatnenú sumu 3.549,10 €, t.j. aká časť uvedenej sumy je tvorená dlžnou istinou poskytnutého úveru, aká časť je tvorená úrokmi, aká časť úrokmi z omeškania a aká časť inými zmluvnými plneniami (napr. zmluvné pokuty, poplatky ...).

3. Dňa 24.7.2017 bol na tunajší súd doručený návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu a zároveň súhlas so vstupom do konania. O tomto procesnom návrhu žalobcu bolo rozhodnuté uznesením tunajšieho súdu sp.zn.10Csp/97/2017-32 zo dňa 14.8.2017, ktorým súd pripustil zmenu subjektov na strane žalobcu tak, že z konania vystúpil žalobca Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31320155 a do konania na jeho miesto vstúpil Intrum Justitia Slovakia s.r.o., IČO: 35831154. Bližšie zdôvodnenie procesného postupu súdu je uvedené v tomto uznesení.

4. Dňa 5.2.2018 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu zo dňa 2.2.2018, v ktorom okrem iného uviedol, že žalovaný dňa 7.6.2013 vyplnil Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro (ďalej len „žiadosť“), keď prijatím a schválením tejto žiadosti zo strany banky došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., s tým, že uvedená žiadosť bola schválená bankou dňa 7.6.2013, o čom svedčí podpis na uvedenej žiadosti. Žalovaná začala čerpať úverový rámec od 28.6.2013, ako vyplýva z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovanej v časti debetných transakcií. Revolvingový úver je typický tým, že ho veriteľ dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník platí, pretože mu veriteľ stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Z uvedeného dôvodu v priebehu trvania revolvingu nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN. Rozsah čerpania žalovanej predstavujú tam špecifikované debetné transakcie v období od 29.6.2013 do 21.11.2013 v celkovej výške 1.607,68 €. Plnenie žalovanej v prospech kartového účtu predstavuje sumu 390,- €, keď úhrady v tejto celkovej výške boli vykonané žalovanou od 17.7.2013 do 23.9.2015. Žalovaná suma 3.549,10 € tak má pozostávať z istiny vo výške 1.494,60 €, poplatkov vo výške 217,17 €, štandardného úroku vo výške 1.497,46 € a sankčného úroku vo výške 339,87 €.

Žalobca zobral žalobný návrh v časti o zaplatenie istiny vo výške 557,04 € (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Z dôvodu čiastočného späťvzatia tak upravili petit žaloby v tom zmysle, že žiadali, aby súd žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 2.992,06 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.992,06 € od 21.4.2017 do zaplatenia a zároveň, aby súd žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Súd nariadil v tejto veci pojednávanie na deň 12.2.2018, na ktoré sa nedostavil žalobca, ani právny zástupca žalobcu, ktorý mal doručenie predvolania na toto pojednávanie vykázané riadne a včas. Svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil podaním zo dňa 2.2.2018, doručené tunajšiemu súdu dňa 5.2.2018, keď zároveň ospravedlnil aj neúčasť žalobcu na tomto pojednávaní z dôvodu ich pracovnej zaneprázdnenosti a nenavyšovania trov konania v súlade so zásadou hospodárnosti konania. Tiež navrhol, aby súd rozhodol bez účasti žalobcu a právneho zástupcu žalobcu. Na pojednávanie sa nedostavila ani žalovaná, ktorá mala doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas. Svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnila prostredníctvom emailu dňa 6.2.2018 s poukazom na to, že sa stará o 2 maloleté deti a nemá ich kde nechať. Súd postupoval podľa § 180 C.s.p., vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, právneho zástupcu žalobcu a žalovanej.

6. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré vo fotokópiách predložil žalobca v priebehu konania a to: žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro z č.l.8-9, Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB a.s. v spolupráci s Consumer Finance Holding a.s. z č.l.10-11, výpis Bankomatky Quatro zo dňa 6.4.2017 z č.l.12-14, žiadosť o postúpenie a prevod vrátane prílohy č.3 Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok z č.l.28-29, oznámenie o postúpení pohľadávky z č.l.31 vrátane poštového podacieho hárka, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z č.l.48, Cenník VÚB a.s. pre produkty vydávané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. z č.l.49-50, pričom zistil tento skutkový stav.

Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 20.6.2017 súd zistil, že ho adresoval právny predchodca žalobcu (VÚB, a.s.) prostredníctvom firmy Consumer Finance Holding a.s. - správcu pohľadávok žalovanej, v ktorej jej oznámili, že VÚB, a.s. (ďalej ako „postupca“) k 19.6.2017 postúpila svoju pohľadávku zo zmluvy č.43925695 uzatvorenej dňa 29.6.2013, medzi ňou a ich spoločnosťou vo výške 3.691,30 € spolu s všetkými úrokmi a ostatným príslušenstvom na Intrum Justitia Slovakia s.r.o., IČO: 35831154 (ďalej ako „postupník“), s tým, že od prevzatia tohto oznámenia je povinná plniť všetky svoje povinnosti podľa predmetnej zmluvy výhradne postupníkovi na tam uvedený bankový účet. Z pripojeného poštového podacieho hárka č.EPH099376996 súd zistil, že pod podacím číslom RE625543653SK dňa 20.6.2017 bola žalovanej zasielaná poštová zásielka.

Zo žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro zo dňa 24.6.2013 súd okrem iného zistil, že bola uzavretá medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s., IČO: 31320155 prostredníctvom Consumer Finance Holding a.s. a žalovanou ako klientom, ktorá je tu označená ako Y. Q., s tým, že v kolónke podpis žiadateľa - klienta je uvedená poznámka rodená Q., vydatá P., číslo zmluvy XXXXXXXX, v ktorej je uvedený predschválený úverový rámec 1.500,- €, štandardná mesačná splátka 50,- € a štandardná úroková sadzba v zmysle platného cenníka 1,9 % mesačne/22,8 % ročne. V zmluve je tiež uvedené, že prijatím a schválením žiadosti zo strany banky sa táto žiadosť stáva zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., vydávanej v spolupráci s CFH. OP, cenník a potvrdzujúci list sú súčasťou tejto žiadosti/zmluvy.

Z Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. súd okrem iného zistil, že tieto obchodné podmienky nadobudli účinnosť 15.9.2011 a sú súčasťou zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty, uzavretej medzi VÚB, a.s. a klientom uvedeným v zmluve. Z Cenníka VÚB, a.s. pre produkty vydávané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. súd zistil, že je platný od 1.12.2009, s tým, že pod bodom 14.7. je uvedená štandardná úroková sadzba pre Bankomatky Quatro a Triangel 1,9 % mesačne/22,8 % ročne a pod bodom 4, konkrétne 4.1.-4.4. sú uvedené poplatky za jednotlivé tam uvádzané úkony týkajúce sa Bankomatky Quatro a Triangel.

Z výpisu z Bankomatky Quatro zo dňa 6.4.2017 súd okrem iného zistil, že sa jedná o zúčtovacie obdobie od 29.6.2013 do 31.3.2017, ako štandardná úroková sadzba je uvedená 1,9 % mesačne/22,8 % ročne, sankčná úroková sadzba 5 % ročne, štandardná splátka 50,- €, povinná splátka na úhradu 3.549,10 €, deň splatnosti 20.4.2017, úverový rámec 1.500,- €. Ďalej sú tu uvedené zrealizované transakcie s uvedením dátumu transakcie, dátumu zúčtovania, rozlíšenie, či sa jedná o debetnú alebo kreditnú transakciu a konkrétny popis tej ktorej transakcie, pričom celková výška debetných transakcií je uvedená 3.939,10 € a celková suma kreditných transakcií je uvedená 390,- €. Posledná debetná transakcia formou výberu z bankomatu resp. platby kartou bola uskutočnená naposledy 20.11.2013 a následne ako debetné transakcie sú už uvádzané iba zaúčtované štandardné úroky, sankčné úroky a poplatky.

Z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 8.6.2014 súd okrem iného zistil, že ho adresoval Consumer Finance Holding a.s. za VÚB, a.s. žalovanej, keď jej v tomto oznámení uviedli, že v predžalobnej upomienke bola vyzvaná na doplatenie splatných splátok a zároveň bola v zákonnej lehote upozornená na stratu možnosti splácať poskytnutý úver formou mesačných splátok, avšak nakoľko dlžné splátky v stanovenej lehote neuhradila včas a riadne, jej dlh z kreditnej karty Bankomatka Quatro č.XXXXXXXXXX sa stal splatným v celom rozsahu naraz, pričom dlžná čiastka ku dňu spísania tohto oznámenia predstavovala sumu v celkovej výške 1.834,02 € s upozornením, že istina z dôvodu denného úročenia zákonným úrokom narastá.

7. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1 OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa § 526 ods. 2 OZ, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka, sa touto časťou zákona spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy, okrem iného aj zo zmluvy o úvere.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 52 ods. 1 OZ v znení účinnom do 31.3.2015, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ v znení účinnom do 31.3.2015, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ v znení účinnom do 31.3.2015, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ v znení účinnom do 31.3.2015, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 2 OZ v znení účinnom od 1.4.2015, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 53 ods. 1 OZ v znení účinnom do 31.5.2014, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ v znení účinnom do 31.5.2014, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ v znení účinnom do 31.5.2014, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 OZ v znení účinnom do 31.5.2014, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 OZ v znení účinnom do 31.5.2014, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 OZ v znení účinnom do 12.6.2014, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ v znení účinnom do 12.6.2014, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom do 31.5.2014 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.5.2014, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.3.2015, na účely tohto zákona sa rozumie

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.5.2014, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 41 OZ, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadza Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

Podľa § 232 ods. 4 C.s.p., ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č.483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom do 31.12.2016, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

8. Podľa § 144 C.s.p., žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 2 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa § 146 ods. 1 C.s.p., súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

Žalobca pred otvorením pojednávania podaním zo dňa 2.2.2018, doručené tunajšiemu súdu dňa 5.2.2018, zbral žalobu späť v časti o zaplatenie istiny vo výške 557,04 € s prislúchajúcim úrokom z omeškania a navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Súd o čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodol tak, že v tejto časti konanie zastavil, rešpektujúc dispozičné oprávnenie žalobcu so žalobou. Vzhľadom k tomu, že v prejednávanej veci vzal žalobca žalobu voči žalovanej čiastočne späť skôr než sa začalo pojednávanie, súd konanie zastavil podľa citovaných zákonných ustanovení, bez skúmania postoja žalovanej k čiastočnému späťvzatiu, keďže jej prípadný nesúhlas z akýchkoľvek dôvodov by bol bez právneho významu.

9. Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k názoru, že žaloba žalobcu, po čiastočnom späťvzatí žaloby, je čiastočne dôvodná.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá úverová zmluva č.XXXXXXXX zo dňa 24.6.2013, s tým, že táto zmluva je zmluvou spotrebiteľskou (typovou, formulárovou). Jedná sa o zmluvu, ktorú uzatvára dodávateľ vo viacerých prípadoch a voči vopred neurčenému počtu spotrebiteľov, ktorí obsah zmluvy (poskytnutie finančných prostriedkov) podstatným spôsobom neovplyvňujú. Zmluvné podmienky sú vopred pripravené bez možnosti ich modifikácie. Žalovaná má v danom vzťahu postavenie spotrebiteľa a žalobca má postavenie dodávateľa, čiže sa jedná o tzv. spotrebiteľský úver a z tohto uhla pohľadu súd predmetnú zmluvu a celý právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou aj posudzoval. Súd vychádzal z toho, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva o úvere, ktorá sa v zmysle príslušných ustanovení Obchodného zákonníka považuje za „absolútny obchod“, t.j. na právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka. Zároveň súd ale aplikoval na tento zmluvný vzťah aj ustanovenia zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) ako lex specialis a pokiaľ ide o zákonnú úpravu spotrebiteľských zmlúv ako takých, aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka resp. ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce právne úkony ako také.

Súd vychádzajúc z tvrdení žalobcu, ako i z dôkazov ním predložených, keď nemal nijakým spôsobom preukázané, že by tieto skutočnosti žalovaná počas trvania zmluvného vzťahu s právnym predchodcom žalobcu resp. následne voči žalobcovi rozporovala (výška poskytnutých finančných prostriedkov, výška uhradených splátok úveru zo strany žalovanej atď.), mal za to, že žalovaná uskutočnila výbery z bankomatu resp. platby kartou spolu v celkovej výške 1.607,68 €, pričom úhrady žalovanej na tento zmluvný vzťah predstavujú čiastku vo výške 390,- €.

Z dôvodu, že žalovaná porušila svoju zmluvnú povinnosť včas a riadne uhrádzať splátky predmetného úveru, žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť úveru listom zo dňa 8.6.2014, čím sa stal splatným dlh z predmetnej úverovej zmluvy v celom rozsahu, a to konkrétne vo výške 1.834,02 €. Z predmetného výpisu z Bankomaty Quatro zo dňa 6.4.2017 je zrejmé, že po vyhlásení okamžitej splatnosti úveru už ako debetné transakcie sú evidované len sankčné úroky a štandardné úroky, ktoré boli účtované každý kalendárny mesiac a okrem toho ešte v októbri 2015 boli zaúčtované náklady vymáhania po vyhlásení okamžitej splatnosti, s tým, že úroky z úveru - označované ako tzv. štandardné úroky boli od zosplatnenia žalovanej vyúčtované v celkovej výške 1.411,27 €.

Súd preto prisúdil žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 1.580,79 €, keď tento nárok žalobcu považoval súd za nesporný, keď žalobcom uplatňovaný nárok na zaplatenie sumy 2.992,06 € (istina + štandardný úrok) ponížil o sumu 1.411,27 € (úroky z úveru po zosplatnení), nakoľko z dôvodov ďalej nižšie uvedených súd zastáva názor, že nárok na riadny úrok po zosplatnení úveru vo vzťahu ku revolvingovému úveru, žalobca ako veriteľ nemá. Súd tak zamietol žalobu v časti istiny v predmetnej výške 1.411,27 € vrátane prislúchajúceho úroku z omeškania z tejto sumy vo výške 5 % ročne od 21.4.2017 do zaplatenia.

K nepriznaniu nároku žalobcu na zaplatenie riadneho úroku z úveru odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru, súd uvádza, že záväzok dlžníka vrátiť veriteľovi poskytnutý úver je hlavným záväzkovým vzťahom. Úrokový záväzkový vzťah (zmluva o povinnosti dlžníka zaplatiť veriteľovi určitú pomernú časť poskytnutého úveru určenú spravidla percentnou sadzbou) je vedľajším akcesorickým peňažným záväzkom k hlavnému záväzku. Splnením hlavného záväzku alebo iným zo spôsobov jeho

zániku zaniká i akcesorický záväzok úrokový. Dlžník je povinný zaplatiť len dospelé úroky. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ, v dôsledku omeškania žalovanej s platením dohodnutých splátok, celý úver predčasne zosplatnil, v dôsledku čoho žalovanej vznikla povinnosť vrátiť celú dlžnú sumu spolu s úrokmi. Súd zastáva názor, že v rámci úverového vzťahu má veriteľ právo, aby mu dlžník vrátil dlžnú sumu - poskytnuté peňažné prostriedky spolu s dojednanými úrokmi, pritom cena úveru, ktorú tvorí popri prípadne dohodnutej odplate, výška úroku, je daná už pri uzavretí úverovej zmluvy s tým, že následne je tento úrok rozpočítaný v závislosti od výšky poskytnutých peňažných prostriedkov, na určitý počet splátok v konkrétnej výške. Súd má za to, že na takto dohodnuté podmienky zmluvy o úvere nemá vplyv fakt, že dlžník sa dostane do omeškania so splatením úveru, resp. jeho časti, ale v takomto prípade nastupuje sankcia za porušenie zmluvnej povinnosti, t.j. veriteľovi vznikne nárok na úrok z omeškania. Tento názor potvrdzuje aj samotné znenie § 506 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého je veriteľ, v prípade omeškania dlžníka, oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi, t.j. ak veriteľ využije právo odstúpiť od zmluvy o úvere v súlade s vyššie citovaným zákonným ustanovením, vzniká mu nárok vrátiť celú dlžnú sumu okamžite bez ohľadu na pôvodne dojednanú splatnosť a zároveň nárok na vrátenie úroku v celkovej dohodnutej sume až do pôvodne dojednanej doby splatnosti úveru. V súdnej veci však medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá úverová zmluva, ktorá mala charakter revolvingového úveru, o ktorom samotný žalobca uviedol, že je osobitným typom spotrebiteľského úveru, pre ktorý je typické to, že je pri ňom stanovený len úverový rámec, nie celková suma úveru, s tým, že tento úver môže veriteľ priebežne dopĺňať a úverový vzťah tak môže fungovať po neurčitú dobu. Vzhľadom na existujúce odlišnosti od bežného typu úverového vzťahu samotný žalobca pripustil, že pri revolvingovom úvere nie je možné uviesť v úverovej zmluve všetky náležitosti, ktoré sa v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch vyžadujú pri bežnom type úverového vzťahu a táto osobitosť revolvingového úveru sa podľa názoru súdu premieta i do nároku veriteľa na úhradu úrokov z úveru, kedy pri bežnom type úveru pri predčasnom zosplatnení úveru má veriteľ nárok, okrem vrátenia poskytnutej istiny úveru, aj na vrátenie úrokov z úveru v celkovej dohodnutej sume až do pôvodne dojednanej doby splatnosti úveru, avšak nakoľko pri revolvingovom úvere nie je možné dojednať konečnú splatnosť úveru resp. splatnosť poslednej splátky úveru, súd trvá na tom, že preto pri revolvingovom úvere v prípade vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru má veriteľ, v tomto prípade žalobca, nárok na úrok z úveru len do momentu vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru. Opačný právny názor, ktorým by sa priznával nárok na úrok z úveru bez časového obmedzenia, by podľa názoru súdu pri takomto type úverového vzťahu bol aj výkonom práva, ktorý by bol v rozpore s dobrými mravmi. Z vykonaného dokazovania totiž vyplynulo, že žalovaná čerpala úver vo výške 1.607,68 € v období od 28.6.2013 do 20.11.2013, uhradila sumu 390,- €, ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti 8.6.2014 bola dlžná suma 1.834,02 € a následne sa táto ku dňu 31.3.2017 zvýšila na 3.549,10 €, keď istina z tohto predstavovala čiastku 1.494,60 € a štandardný úrok 1.497,46 €.

Všeobecne záväzné právne predpisy platné a účinné v SR neobsahujú vymedzenie pojmu dobré mravy. Ide o otvorený pojem, ktorého obsah súd určuje vždy s ohľadom na okolnosti konkrétnej posudzovanej veci. Dobré mravy nepredstavujú paušálne pravidlo správania sa, ale prostredníctvom toho, že sú obsiahnuté v hypotézach konkrétnych právnych noriem, dochádza týmto spôsobom k prepojeniu práva a neprávnych normatívnych systémov, najmä morálky. Prostredníctvom dobrých mravov je právo prepojené so systémom hodnôt, z ktorých pramení jeho existencia. Najvyšší súd ČR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 33 Cdo 1682/2007 uviedol, že „Právny úkon sa prieči dobrým mravom, ak sa jeho obsah ocitne v rozpore so všeobecne uznávanou mienkou, ktorá vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi určuje, aký má byť obsah ich konania, aby bolo v súlade so základnými zásadami mravného poriadku demokratickej spoločnosti. Dobré mravy netvorí spoločenský normatívny systém, ale sú skôr meradlom etického hodnotenia konkrétnych situácií zodpovedajúcim všeobecne uznávaným pravidlám slušnosti, poctivého jednanie a pod. Dobré mravy sú vykladané ako súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných.“

Na okraj súd uvádza, že pokiaľ by žalobca odvodzoval svoj nárok na zaplatenie úroku z úveru z nezaplatenie istiny bez časového obmedzenia resp. až do zaplatenia istiny, prípadne od nejakého zmluvného dojednanie, súd by bol povinný takúto zmluvnú podmienku podrobiť preskúmaniu vo vzťahu k prípadnej neprijateľnosti zmluvnej podmienky vo vzťahu k posúdeniu, či takéto zmluvné dojednanie spôsobuje alebo nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, s tým, že pokiaľ si veriteľ ako dodávateľ, ktorý pripravuje typovú zmluvu o úvere takéto právo zabezpečí tým, že ho vloží do zmluvy vo forme zmluvného dojednanie, ktorého začlenením do zmluvy spotrebiteľ nemôže ovplyvniť, pričom jeho účinkom je vznik pre spotrebiteľa nevýhodnejšej

pozície, než by mu vyplývala na základe zákonnej úpravy, je potrebné takéto zmluvné dojednanie považovať za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve a bolo by preto neplatné.

Pokiaľ ide o uplatnený úrok z omeškania, súd tento priznal od 21.4.2017 tak, ako bol uplatnený žalobcom, a to až do zaplatenia. Pokiaľ ide o výšku úroku z omeškania, súd tento priznal tiež vo výške ako bol žalobcom uplatnený, t.j. 5 % ročne, pričom sa jednalo o zákonný úrok z omeškania, keď základná úroková sadzba ECB bola od 16.3.2016 vo výške 0 %, teda úrok z omeškania bol žalobcom uplatnený v zákonnej výške.

10. Súd umožnil žalovanej splácať žalobou prisúdenú sumu vrátane príslušenstva v pravidelných mesačných splátkach, keď súd prihladol na žiadosť žalovanej adresovanú súdu prostredníctvom emailu dňa 6.2.2018, kde žiadala o možnosť splátok vo výške 20,- € mesačne s poukazom na to, že je nezamestnaná, má príjem len z rodičovského príspevku vo výške 169,- €, s tým, že má 2 maloleté deti, a to školopovinného syna, ktorý trpí cukrovkou, pričom na neho poberá príspevok na diétne stravovanie vo výške 17,90 € a ešte má 15 mesačnú dcéru. Súd túto žiadosť žalovanej vyhodnotil ako dôvodnú, keď mal za to, že neumožnenie plnenia dlhu v splátkach by mohlo spôsobiť existenčné problémy, aj vo vzťahu k maloletým deťom žalovanej, ktorým táto poskytuje osobnú starostlivosť.

11. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

O trovách konania rozhodol súd analogicky v zmysle vyššie citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku. Keďže súd žalobu, po čiastočnom späťvzatí a zastavení konania v tejto časti, čiastočne zamietol a v časti tejto žalobe vyhovel, posudzoval súd pomer úspechu strán sporu, ktorý vyhodnotil v prospech žalovanej, čiže žalovaná by mala nárok na náhradu trov konania v určitom pomere, keďže aj ohľadne tej časti konania, v ktorej súd konanie po čiastočnom späťvzatí zastavil, súd vychádzal z toho, že žalobca zavinil zastavenie konania v tejto časti a teda nárok na náhradu trov konania by v tejto časti tiež prislúchal žalovanej.

Nakoľko si však žalovaná žiadne trovy konania neuplatnila a ani zo súdneho spisu nevyplývalo, že by jej boli nejaké trovy konania vznikli, súd rozhodol tak, že jej nárok na náhradu trov konania už v tomto štádiu konania nepriznal. Súd totiž zastáva názor, že by bolo neehospodárne a neúčelné, aby súd v takomto prípade v tomto rozhodnutí rozhodol, že žalovanej priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu x % a následne by samostatným uznesením tunajšieho súdu bolo rozhodnuté, že sa žalovanej priznáva nárok náhradu trov konania vo výške 0,- €.

12. Podľa § 11 ods. 3 veta prvá zákona č.71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“), poplatok splatný podaním žaloby, návrhu na začatie konania, odvolania, žaloby na obnovu konania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa žaloba, návrh na začatie konania, odvolanie, žaloba na obnovu konania alebo dovolanie odmietlo alebo vzalo späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz; to neplatí, ak bolo dovolanie odmietnuté z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. Podľa § 11 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch, okrem poplatku v konaní o rozvod manželstva a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1 %, najmenej však 6,70 eura. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevyrubuje.

Podľa § 11 ods. 6 písm. b) zákona o súdnych poplatkoch, orgány uvedené v § 3, ktoré sú zapojené do centrálného systému evidencie poplatkov, zašlú bez zbytočného odkladu odpis právoplatného rozhodnutia o vrátení poplatku alebo preplatku prevádzkovateľovi systému, ktorý poplatok alebo preplatok vráti najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia o vrátení poplatku alebo preplatku; ak orgán štátnej správy súdov alebo orgán prokuratúry nevydal rozhodnutie, zašle písomné upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti podľa osobitného zákona a prevádzkovateľ systému vráti poplatok najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia písomného upovedomenia.

13. V prejednávanej veci bola žaloba čiastočne vzatá späť pred prvým pojednávaním, súd má preto zo zákona povinnosť vrátiť žalobcovi krátený súdny poplatok zo žaloby. Žalobca zaplatil súdny poplatok zo žaloby vo výške 212,50 € (vypočítaný zo základu 3.549,10 €). Následne vzal žalobu čiastočne späť a ďalej sa domáhal len zaplata sumy 2.992,06 € s príslušenstvom. Predmetnej sume by zodpovedal súdny poplatok vo výške 179,50 €. Rozdiel pôvodnej a novej výšky súdneho poplatku predstavuje sumu 33,- €, z ktorej súd vráti žalobcovi krátenú časť vo výške 26,30 €, a to po právoplatnosti tohto rozhodnutia prostredníctvom prevádzkovateľa platobného systému.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 veta prvá CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, pričom podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
 1. sa týkajú procesných podmienok,
 2. sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
 3. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
 4. ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie,
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.